

RÖPORTAJ

Fadime Özkan (Vahdettin İnce)

<http://haber.star.com.tr/yazar/pkk-kurtlerin-cikarini-degil-olumunu-istiyor/haber-1047604>

03 Ağustos 2015 Pazartesi

Vahdettin İnce: PKK Kürtlerin çıkarını değil ölümünü istiyor

İNCE: Müslüman Kürt'ün bedenine deli gömleği gibi giydirilen Marksist sol akıl sürekli bahaneler üretiyor, çatışma istiyor. Herkesin barış dediği bir süreçte KCK'nın "devrimci halk savaşı" başlatması varoluşsal bir tercihtir. Türk Solu kalıntıları istiyor, Kürtler ölüyor öldürüyor.

PKK'nın iki buçuk yıldır bir şekilde süren çözüm sürecini bitirmesi ve ölümcül terör eylemlerine başlamasıyla yeni bir evreye girdik. Çözüm sürecini destekleyen yüzde 70'i aşkın çoğunluğun PKK'ya yönelik askeri operasyonları da desteklemesi, PKK-HDP'nin bütün hakim söylemlerine, çağrılarına rağmen Kürtlerin sokaklara çıkmaması yeni bir siyasal-sosyolojik evrede olduğumuzun da işareti ve künhüne vakıf olmayı gerektiriyor.

İşte bunu konuşmak için en doğru isimlerden biri kuşkusuz yazar çevirmen Vahdettin İnce. PKK'nın var olma ve Kürtlerin iradesini, duygusunu, geçmişini ve geleceğini ipotek altına alma sürecini sadece yakın geçmiş üzerinden değil geniş zamanlı bir ilim-irfan süzgecinden de değerlendirebiliyor çünkü.

Silahlı Kürt siyasi hareketinin 7 Haziran öncesi-sonrası tutum farklılığı 11 Temmuz günü artık ilan edilen bir duruma dönüştü: 11 Temmuz'da KCK ateşkesin bittiğini açıkladı, 15 Temmuz'da KCK eş başkanı Bese Hozat yeni süreci "devrimci halk savaşı" olarak adlandırdı ve PKK terör eylemlerine başladı. PKK'nın bu tercihinin nasıl okuyorsunuz?

Bu tercih PKK için varoluşsal bir tercihtir. Normal şartlarda düşündüğümüz zaman, çatışmasızlık, barış esas ve savaş, çatışma arızı iken PKK'nın tarihini incelediğimiz zaman barış arızı, buna karşılık çatışma esastır. PKK ilk ortaya çıktığında "talebeler" olarak bölgede şiddeti derinleştiren

bir çatışma kültürünü oluşturdu. Ardından Apocular ismiyle şiddetin dozunu biraz daha yükseltti ve en sonunda PKK ismiyle yaklaşık otuz sene süren kapsamlı bir savaşı bölgenin temel karakteri haline getirdi. Bu yüzden asıl sormamız gereken şey nasıl oldu da bu son üç sene çatışmasız durabildi olmalıdır.

PKK ÖLDÜRMEYEN VAROLAMAZ

Nasıl durabildi?

Bunun nedeni elbette eski Türkiye'nin red, inkar ve asimilasyon politikalarını Kürtlere karşı kullanan Kemalist ırkçı rejim ile birlikte ve belki de daha belirleyici olarak PKK'nin beslediği Marksist ideolojidir. Daha belirleyici olan bu ideolojik zihindir çünkü eski Türkiye'nin bütün argümanlarını bir kenara bırakan, red, inkâr ve asimilasyon politikalarını reddeden, Kemalist paradigmayı yıkan yeni Türkiye'ye karşı da şiddeti esas alabiliyor ve bu son çatışmayı aslında ortada haklı bir gerekçe yok iken başlatabiliyor. Besê Hozat'ın "devrimci halk savaşı" ifadesi bu bağlamda anahtar bir kavramdır.

DEVİRİM DEDİKLERİ SÜREKLİ SAVAŞ

PKK böylece barış değil savaş istiyorum mu dedi?

PKK ve genelde Kürt siyasal hareketi Marksist literatürle konuşur, zihinler bu ideolojiye göre şekillenmiştir. Herkesin barışı konuştuğu, çözüme odaklandığı bir süreçte "devrimci halk savaşı"ndan söz etmek başka nasıl izah edilebilir. Bunun zihinsel bir yaklaşım olduğunun bir göstergesi de bu düşmanca dilin ve tutumun geliştirildiği vasatın hiç de bunu gerektiren bir özellikte olmamasıdır. Bakın seksen senelik Kemalist eski Türkiye'ye karşı bu dili kullanırsanız bunun bir yere kadar anlamı olabilir. Ama bugün Kürtlerle ilgili ne kadar iyileştirme varsa hepsinin altında imzası olan bir hükümete karşı geliştirdiğiniz zaman bunun ideolojik bir tutum olmaktan başka bir izahı olamaz. Çatışma Marksist ideoloji açısından varoluşsal bir tutumdur. Sürekli devrim yani. Her aşamada başka bir isimle şiddeti derinleştirmekten bahsediyorum. Bugüne kadar izlediğimiz manzara budur.

ŞARTSIZ GEREKÇESİZ SAVAŞ İSTİYORLAR

Kürtleri düzenli olarak ölmeye ve öldürmeye ayarlı bir yapıdan bahsediyoruz o halde?

Normalde olması gereken, bütün bu iyileştirmeleri yapan bir iktidarı teşvik etmek, eksiklerini eleştirmek ve daha ileri düzeyde yapması gerekenleri, atması gereken adımları atması yönünde bir politika geliştirmektir. Ama ne oluyor, sürekli bahanelerle çatışmayı başlatmak için fırsat kullanılıyor. Bunun adı şartsız ve gerekçesiz savaş istemektir başka değil. Yani neticede Kürtlerin çıkarı değil, Kürtlerin ölümü tercih ediliyor.

TÜRK SOLU ARTIĞIYLA KÜRT HAREKETİ

2013 başından bu yana PKK'nın silah bırakması hedefiyle yürütülen, çoğu zaman bir tahammül sürecine dönüşen bir süreç yürüyordu bir şekilde, PKK da bunun sözünü vermişti. Kararından neden vazgeçti? Bu vazgeçişte hangi aktörler faktörler var?

Kürt siyasal hareketinin bedeni Kürt ise kafası, akılı Türk solu kalıntısından ibarettir. Kürtçe'de bir deyim var "aqlê sivik barê giran".

Ne demek?

Yani akıl hafif olunca yük ağır olur. Tam da budur olup biten. Temel faktör budur. Akıl bedene, beden isteklerine göre, beden çıkarı doğrultusunda çalışmıyor. İdeolojik şablonuna göre hareket ediyor. Dolayısıyla bedenin yükü ağır, tahammülfersa oluyor. Türkiye'nin geneli açısından Kemalist resmi ideoloji bu tür bir beden akıl çelişkisini temsil ediyordu. Kemalist akıl Türkiye açısından ağır bir yükü. Türkiye bu akılı bir kenara bıraktı ve kendi aklını oluşturmaya çalışıyor. Şu anda Kürtler bu aklın başlarına açtığı badirelerle boğuşuyorlar. Kürt akılı devreye girip Kürt bedeniyle uyumlu çalıştığı zaman kendi aklını bulmuş Türklerle daha uyumlu çalışacaktır.

KÜRT BEDENİNE MUSALLAT OLMUŞ MARKSİST AKIL

PKK'nın Türkiye dışında da yeni işbirlikleri geliştirdiği vakıya değil mi? Kandil hangi devletler, istihbarat örgütleri, küresel-bölgesel güçlerle irtibat halinde?

Bir örgüt dağlarda varlığını sürdürmek istiyorsa, bu durumda hayatini sürdürmek için bir takım odaklarla işbirliğine girecektir. Burada elbette bazı bölgesel güçler de rol alacaktır. Ama asıl olan Ortadoğu denilen bölgeye dayatılan sistemdir. Bu sistemin temel özelliği her yapının iç çelişkileri boğuşmasıdır. Yoksa da bu çelişkilerin oluşturulmasıdır. Geçmişte emperyalistler dediğimiz bu günlerde "üst akıl" diye adlandırılan ve bu sistemin banisi olan güçler yerel güçlerden daha belirleyicidir. Yerel güçler ikinci üçüncü derecede rol alabiliyorlar. Türkiye'ye gelecek olursak üst aklın belirlediği iç çelişki Türkiye'nin İslam'la ve Kürtlerle kavga halinde olmasıdır. Türkiye seksen doksan sene bu rolü oynadı ve çok şey kaybetti. Sonra sonra yeni Türkiye anlayışı devreye girdi ve ilk önce İslam'la kavgaya son verdi. Bu büyük bir dinamizm getirdi. Ardından Kürt sorununa el attı ve devrim sayılacak adımlar attı. Bu, Türkiye'nin Ortadoğu sisteminin dışına çıkması anlamına geliyordu. Kürt bedenine musallat olmuş Marksist akıl bu süreçte Türkiye'nin eteklerine yapışmış yeniden Ortadoğu sisteminin içine doğru çekiyor. Ve çatışma böyle başladı. Eğer Türkiye bu çatışmayı kendisini Ortadoğu sistemine çekmeye çalışan odaklara karşı değil de Kemalist Türkiye'nin yaptığı gibi tekrar topyekûn bir Kürt varlığına karşı yapacak şekilde genelleştirirse o gün Türkiye'nin Kemalist reflekslere teslim olduğu, üst aklın istediği çizgiye geldiği gündür. Bu yüzden bütün tahriklere, kışkırtmalara rağmen çatışmaya bir an önce son vermesi elzemdir.

KÜRT-TÜRK KARDEŞLİĞİNE KAST EDİYORLAR, AMAN DİKKAT!

Çözüm süreci boyunca yirmiden fazla kez “süreç bitti” açıklamaları yapan, Türkiye’yi süreci bitirmekle tehdit eden KCK, askeri operasyon başlar başlamaz hızla “süreç yeniden başlasın, n’oluuur” moduna geçti. HDP de öyle. Osman Baydemir gibi, süreç boyunca sesi kısılanlar kürsüye çıkartılarak benzer bir talep yükseltiyor. Silahlı Kürt siyasi hareketinin sürece sahip çıkılmasıyla operasyonların başlaması, ABD’nin “PKK terör örgütüdür” diyerek Suriye’de PYD’yi yalnız bırakması, İran’ın PKK-PYD’yi Esed’e hibe etmesi, KDP’nin de “PKK topraklarımdan çıksın artık” demesi arasındaki bağı nasıl yorumlayalım?

ABD ve benzeri ülkelerin, batılıların bu süreçte Türkiye’nin yanında durması, duruyor gibi görünmesi beni kuşkulandırıyor. Bence çatışmanın başlamasıyla birlikte Türkiye’nin eski rotasına yeniden dönebileceği ihtimaline seviniyorlar. Türkiye kimin kimin yanında yer aldığına bakmadan kendisine Ortadoğu sistemine çeken bu süreçten kurtulmalıdır. Burada hepimize bir takım görevler düşüyor. Özellikle Türkler, Kemalist rejimin dolduruşuyla geçmişte PKK’nin yaptığı eylemlerden sonra zaman zaman Kürt işçilerine, amelelerine veya sıradan vatandaşlara linç girişiminde bulunabiliyorlardı. Bundan zinhar kaçınmaları gerekir. Kur’an’ın deyimiyle “öfkelerini yutkunmaları” gerekir. Bu işin Kürtlerle bir ilgisinin olmadığını mutlaka bilmeleri gerekir. Kürt bedenine musallat olmuş yabancı bir aklın ebedi kardeşliğe kast ettiğini düşünmek durumundadırlar. Kürtler de çocuklarının kanları üzerinde devrimci halk savaşları düşleyen Türk solu kırıntılarını iyi tanıyıp tasfiye etmekle yükümlüdürler. Ve devlet de Kemalist reflexlerden tamamen kurtulmalı ve bu çatışmayı bir an önce durdurmalıdır. Barış sürecini daha güçlü ve daha gerçekçi yürütmeli. Gerçek muhataplar bulmalıdır.

KÜRTLER HDP’YE ÇATIŞMA BİTSİN DİYE OY VERDİ

Bir başka boyut da şu: KCK “silahlanın” derken HDP eş başkanı Demirtaş “kendimizi savunacağız” dedi. KCK terör eylemleri yapacağını söyleyip Türkiye’ye meydan okurken diğer HDP eş başkanı Yüksekdağ “bizim arkamızda YPG-PKK var” dedi. PKK ile HDP arasındaki senkronizasyon bir kez daha malumu ilan etti ama bu durumda, HDP’ye oy vermiş 6 milyon insanın iradesi ne oldu?

Eski Türkiye’nin bertaraf edildiği bu süreçte silahlanın demek, az önce söylediğim gibi Kürt siyasal hareketinin aklını oluşturan eski solcuların zihin yapısının çalışma biçimiyle irtibatlı olsa da bir yanıyla da bu aklın ne kadar tarih dışı kaldığını da gösteriyor. İkinci dünya savaşının çoktan bittiğinden haberi olmayan Japon askerinin trajikomik durumu gibi. Bu siyasal harekete oy veren 6 milyon Kürde gelince. Kürtler yeniden savaş başlasın, yeniden çocukları ölsün, ülke yeniden kan gölüne dönsün diye oy vermediler. Sokaklarında, dağlarında, şehirlerinde, ormanlarında süren bu savaş nihayete ersin diye bu denli güçlü bir şekilde desteklerini sundular. Ankara’ya gidin, parlamentoda gümbür gümbür haklarınızı savunun ve artık buralarda çatışmaya son verin, diye oy verdiler. Fakat gelin görün ki bedene büsbütün yabancı sol akıl bunu devrimci halk sava-

şına verilmiş bir destek gibi okudu ve hemen hemen hiçbir siyasal açılımda yer almadı, yer almak istemedi. Mesela 80 parlamenterle koalisyona girmek istemedi. Bu nasıl bir akıl. Seksen parlamenter gibi güçlü bir grup siyasal olarak neler yapmaz ki. Bir hükümete girerse Kürtlerin, sosyal, siyasal ve ekonomik hayatına neler katmaz ki. Ama yok, “seni başkan yaptırmayacağız”, “Ak Partinin yer aldığı bir hükümete içeriden de dışarıdan da destek vermeyeceğiz” dışında hangi çözümlenmeyi yapabildiler. Bu nasıl bir akıl? Bu nasıl Kürtlük?

PKK KÜRTLERE GIYDIRILMIŞ DELİ GÖMLEĞİ

Kürt siyasi hareketi adına hareket eden silahlı-silahsız yapının 7 Haziran öncesi-sonrası tavrına bakarak Kürtler adına endişe duymaktaydınız. Endişeniz şu yaşadığımız günlere dair miydi?

İşte tam da bunun endişesi. Bu hafif aklın bu gariban bedene biraz daha ağır yükler getireceği endişesi. Çatışma endişesi. Vicdanı, aklı, izanı olan bir insan bundan endişe etmez mi? Otuz senelik çatışmanın Kürtlere neler getirdiğinin muhasebesinin yapmaz mı? Benim endişem budur. Çünkü hala yabancı bir akıl giydirilmiş bedenimize ve bize rağmen bizi çatışmaya sokuyor. Çatışma bize ne getirdi bir bakalım. 50 bin kişi hayatını kaybetti. Bunun en az 45 bini Kürt'tür. 4 bin Kürt köyü boşaltıldı. 17-18 bin faili meçhul. Asit kuyularına canlı canlı atılmalar ve daha neler. Özellikle şu boşaltılan köylerin nasıl bir yıkım olduğunu görmemiz gerekir. Köylerinden ayrılmak zorunda olan insanlar büyük şehirlere yerleştiler. Çocukları Kürtçeyi unuttu. Kürtçe deyimlerden, atasözlerinden haberleri olmayacak. Türküler şarkılar doğal ortamlarından koptular. Milyonlarca insanın zorla yer değiştirmesinden bahsediyorum. Milyonlarca Kürdün Kürtlükle her türlü bağının kopmasından bahsediyorum. Bu zararı veren bir akıl, Kürt aklı olamaz. Üstelik bu akıl Kürtçenin, Kürt edebiyatının, Kürt kültürünün yaşaması için mütevazı da olsa bazı adımlar atan bir hükümete savaş açmayı öngörüyor. Siz olsanız endişe etmez misiniz?

ANLATSAM YÜREK DAYANMAZ

Elbette ederim.

Benim endişe etmem Kürt olmamdan kaynaklanan bir duyarlılık da değildir. Ben Zilan civarında doğup büyüdüm. Zilan katliamından kurtulan akrabalarım, komşularım vardı. Onlarca yüzlerce hikaye duydum. Anlatsam burada yürekler kaldırmaya dayanmaz. Tabi ki endişe ederim. Benim gariban mazlum, Kemalizmin üzerinden silindir gibi geçtiği mağdur milletimin yeniden hem de kendi adına hareket ettiğini söyleyenler tarafından böyle bir sürece doğru sürüklenmesi beni endişelendirmesin de kimi endişelendirsin!

Ortadoğu söz konusu olduğunda yeni bir durum da var konuşmamız gereken. DAEŞ/İŞİD'in aniden yaratıklandırılması ve işlevselliği hakkında ne demek istersiniz?

Biraz önce söylediğim gibi farklı bedenlere farklı akılların musallat olması burada da söz konusudur. Tıpkı Türk solu aklının Kürt mağduriyetinin üzerine oturup onu tamamen Kürtlerin zararına olacak şekilde kullanmasının bir örneği de burada söz konusu. İŞİD Müslüman öfkesinin

üzerine oturtulmuş bir üst akıl projesidir. Müslüman öfkeyi tamamen Müslümanların, İslam'ın aleyhine, zararına olacak şekilde kullanan bir misyonu gerçekleştirmekte. Kürt çocuklarını çatışma alanına sürdükten sonra kenara çekilip sefasını süren Türk solu kırıntıları gibi, IŞİD de Müslüman çocuklarını cehenneme doğru sürüklemektedir. Türk solunun başlattığı bu çatışma sürecinde HDP'yi destekleyen beyaz Türklerin yaşadığı Cihangir, Nişantaşı gibi semtlerin üzerinde F16ların uçtuğunu gördük mü? F16lar Kürtlerin dağlarını dövüyor. Beyaz Türkler tatillerini yarıda kesme zahmetinde bile bulunmuyorlar. Yer yer kendini gösteren "Türk öfkesi" HDP'ye oy vereceğini söyleyen beyaz Türklere yöneliyor mu hiç? Ama kara kuru Kürt çocuklarına yöneliyor. Tıpkı bunun gibi IŞİD ortaya çıktığından beri İsrail'e, ABD'ye, hatta Esed rejimine hiçbir zarar verdi mi, ama oluk oluk Müslüman kanı döktü. Kürtlere saldırdı, Şii'lere saldırdı, Sünnilere saldırdı, Türkmenlere saldırdı, Alevilere saldırdı, Yezidilere saldırdı. Beden Müslüman ama akıl üst aklın ürünü de ondan. Bütün bir Ortadoğu sistemini özetleyecek cümle, her yerde beden, gövde ayrı, akıl ayrı... cümlesidir.

Kürtler bahsine, Türkiye'ye dönmek isterim...

Biraz daha Ortadoğu sistemi benzetmesi üzerinden gidelim isterseniz. Daha açıklayıcı oluyor.

Tabi, buyurun...

Ortadoğu sistemi, ekonomik, sosyal ve siyasal olarak biriken enerjinin başkaları tarafından asıl sahiplerinin iradeleri dışında kendi çıkarları için kullanılmasından ibarettir. Arap petroleri gibi. Arap petrolüdür, ama İngiliz, Amerikan şirketleri çıkarıp değerlendiriyor. Bu mantık ve bu çark siyasal ve sosyal enerji açısından da işlevseldir. Bir yerde dini hassasiyetten kaynaklanan bir enerji mi birikmiş, hemen devreye giriliyor ve bir mekanizma oluşturularak bu hassasiyet bizzat dinin aleyhine olacak şekilde değerlendiriliyor. Türk solu kırıntılarının biriken Kürt enerjisini Kemalist rejimin devamı için kullanmaları gibi geçmişte. İslami hassasiyet de IŞİD gibi barbar örgütler oluşturularak İslam'ın ve Müslümanların aleyhine kullanılıyor mesele bundan ibarettir. Yani yabancı bir aklın idaresinde hareket eden iradesiz bir gövde. Bu nedenle sahnede etkin olan kesinlikle Kürt fikriyatı değildir. Kürt görünümlü üst aklın yönlendirdiği Marksist Stalinist akıldır. Biz Kürt hassasiyetini anlamak istiyorsak bambaşka bir yola baş vurmamız gerekir. Aslında araştırma yapmamız bile gerekemeye bilir. Sadece empati yapsak, kendimiz için ne istiyorsak Kürtler için de aynısını istesek fikriyatı, hassasiyeti daha isabetli bir şekilde anlamış oluruz. Yeter ki biz biz olalım, aklen ve bedenlen.

KÜRTLER DERİN BİR HAYALKIRIKLIĞI İÇİNDE

Son 30-40 yılın acısını yaşamış Türkiye vatandaşı Kürtlerin son gelişmeler sonrasında fikriyatı hissiyatı nedir, gözleyebildiğiniz kadarıyla?

Bu üst oluşumu göz ardı edip Kürtlere doğrudan baktığımız zaman, son gelişmeler karşısında Kürtlerin derin bir hayal kırıklığı yaşadıklarını görebiliriz. Bu, verdikleri siyasal desteği çatışma yönünde okuyan Kürt siyasal hareketinin anlaşılmaz tavrından kaynaklandığı gibi devletin tekrar eski Kemalist ırkçı reflekslerle üzerlerine gelmesi ihtimalinden de kaynaklanıyor. Kürt mahallesi

derin bir pişmanlık ve endişe içindedir. Hem örgütten hem de devletin eskiye dönmesi ihtimalinden kaynaklanan bir endişedir. Kürtlerin PKK tarafından başlatılan bu çatışma sürecinden memnun olmadıklarının, rahatsız olduklarının bir göstergesi de bu süreçte mesela Kobanî olaylarına benzer kitlesel bir tepki göstermemeleridir. Kürtler kendilerine dayatılan Türk solu aklından rahatsız olmaya başladılar. Bu açıdan belki de bu şerden büyük bir hayır çıkacak.

KÜRTLER TÜRK SOLU KALINTISINDAN KURTULACAK

Kürtlerin tek siyasi temsilcisi olduğu iddiasında olan ve 7 Haziran sonuçlarıyla bu iddianın altını eskiye oranla daha fazla dolduran Kürt siyasi hareketinin dile getirdiği söylemler, yaptığı eylemler, koyduğu hedefler Kürtler tarafından kabul görmüş müydü peki?

Kürtlerin son seçimlerdeki destekleri bu temenninin somutlaşmasıdır. Seçim sürecinde ve seçimden sonra Kürt siyasal hareketinin bütün yapıp ettiklerini onayladığı anlamında değildir. Şu anda bir şaşkınlık var. Bir pişmanlık var büyük ölçüde. Bu pişmanlığın bir tepkiye dönüşmemesinin sebebi, devletin de bunu yanlış okuyarak Kemalist yöntemlere dönmesinden, Kemalist akla teslim olmasından duyulan korkudur. Devlet, bir daha Kemalist akla teslim olmayacağını garanti-sini verirse Kürtler eninde sonunda Türk solu kalıntılarının aklından kurtulacaktır. İki tarafta yerli akıl devreye girerse endişeye mahal kalmaz.

HDP’NİN Kİ, EMANET OY DEĞİL EMANET AKIL

AK Parti bölgeden Kürt oylarının mühim bir kısmını kaybetti. Neden sizce? Bu oylar kalıncılaşır mı orada yoksa “emanet” mi?

Kürt oylarının şu veya bu partiye gitmesinin, orada kalmasının veya bir daha dönmesinin önemi yoktur aslında. Önemli olan Kürtlerin üst aklın hesabına çalışan ideolojik akıldan kurtulmasıdır. Eğer Kürtler Kürt olarak kendi akıllarıyla hareket ederlerse hangi partiyi destekleseler, hangi yöntemi kullansalar bu kendilerinin yararına olacaktır, dolayısıyla Türkiye’nin genelinin yararına olacaktır. Sorun Kürtlerin tekrar Ak Partiye dönüp dönmemesi değil, Kürtlerin sistemin, yani enerjimizi kendi çıkarına kullanan batı sisteminin dışına çıkmalarıdır. Asıl düşünmek zorunda olduğumuz budur. Eğer Ak Parti geriletği Kemalist aklın yerine özgün Türkiye aklını egemen kılsa Kürtler nerede olursa olsunlar bütünün ve kendilerinin çıkarına tavır alacaklardır. Kürt siyasal liderliği bence “emanet” oylardan ziyade şu “emanet” akıldan söz etseler, ondan kurtulmaya baksalar daha iyi olur. O zaman su çatlağını bulur ve Kürtler de duracakları yeri bilir.

EMANET AKIL, EMANET SİLAH

Birkaç temel kavramı, aracı, noktayı konuşmak isterim: Kürtler için silahın varlığı ne anlama geliyor? Siyaset yapma aracı olarak mı görülüyor? Bir şekilde elde kalmış ve sosyolojiji etkilemiş bir mevcut hal mi yoksa halihazırda gelecek inşasında kullanılacak bir araç mı, “siyasi güvence” mi?

Ta başından beri silah Kürtlere dayatılmış. Kemalist rejim Kürtleri geriletmenin, onların taleplerini gayri meşru kılmanın yolunun onları kriminalize etmek olduğunu düşünüyordu ve Kürtleri sürekli bu noktaya doğru sürüklüyordu. En basit taleplerine karşı bile çok sert önlemler alınca da Kürtler çıkar yol silaha sarılmak olduğunu siyaseten ikna edildiler. Zaten o noktadan sonra da emanet aklın rotasına girdiler. Bu sayede hem Kemalist sistem iktidarını sürdürüyordu hem de üst akıl Türkiye'nin kendi hinterlandında kalmasını sağlıyordu. AK Parti iktidarı bu dengenin bir ayağını, en önemli ayağını kırdı, ama Kürt cenahı henüz bu emanet aklın etkisinden kurtulamadığı için kör total da olsa üst akıl etkinliğini sürdürebiliyor. Türkiye'nin, Kürtlerin, dolayısıyla bölgenin kurtuluşu bu sistemin dışına çıkmaktadır. Kürtler mutlaka ama mutlaka silahla aralarına mesafe koymalıdır. Bu sayede bu kriminal algıyı boşa çıkarabilirler. Ayrıca silah en çok da Kürtlere ölüm getiriyor. Kürtler açısından silah hiçbir zaman güvence değildir.

Kürtlerin ve Türklerin tarih boyu birlikte hareket etme kararlılığını bu kadar keskin bir ayrışmaya ya da kafa karışıklığına iten sebepler-etkenler ne?

Türklerin ve Kürtlerin özgün aklı devrede olmayınca bu meşum durum kaçınılmazdır. Biraz önce söylediğim gibi yer yer etkileri görülse de Türk tarafı emanet aklı bir kenara attı. Kürtler de bunu gerçekleştirirse bu takdirde tarihsel birliktelik daha güçlü bir şekilde devreye girer. Emanet ve tabi değerlerimize düşman aklın bir amacı da özellikle bu birlikteliği dinamitlemektir. Türklerin ve Kürtlerin birlikteliği bütün bir İslam aleminin de sistemin cenderesinden kurtulmasının vesilesidir. Daha açık söyleyecek olursam bir kafa karışıklığı yok. Sadece bize ait beden bize ait kafayı bulamamıştır. Mesele budur. Zaten birinci dünya savaşının bize yansıyan sonuçlarından biri küçücük devletlere bölünmekse biri de her toplumsal kümenin kendine monte edilen emanet ve yabancı akılla cebelleşmesidir. Emanet akılla da bu kadar olur. Seni ya çatışmaya götürür ya da kendi değerlerine savaş açmaya. Bugün IŞİD'in İslami değerlere yönelik saldırısının benzerini tek parti Türkiye'sinde, baas rejimlerinde ve İslam aleminin her tarafında gördük.

30-35 yıldır silaha-teröre dayanan siyasi yapı, sivil siyaset yolları nihayet açılmışken ve çözüm süreci de toplum genelinde kabul görmüşken neden seçmez sivil yolu?

Bırakın sıradan bir Kürdü, dağa çıkan Kürt çocuğuna dahi sorsan buna bir anlam veremeyecektir. Siyaseten bütün yollar açılmışken, haklı ve makul bütün talepleri belli bir periyot dahilinde kabul edeceği görülen bir yapıya karşı yürütülen bu savaşı bir yere koyamayacaktır. Emanet akla sormaya gerek yok. Onun görevi bu. Sürekli çatışma. Bakın, eğer Kürtler düşmanlık edeceklerse, şiddet dilini kullanacaklarsa ki ben hiçbir zaman buna tevessül etmesinler diyorum, gene de yapacaklarsa bu bugünkü iktidara karşı mı olmalı? Geliyê Zilan'ın, Ağrı'nın, Dersim'in ve bilumum Kürt katliamlarının altında imzası olan Kemalist partilere karşı alabildiğine yumuşak bir dil kullanılırken Ak Parti ve hükümetine karşı bu dilin kullanılmasını hangi Kürt mantıklı bulabilir ki normal şartlarda. Devrimci halk savaşı hülyalarıyla yatıp kalkan Türk solu zihniyeti başka.

PKK-HDP’NİN TÜRKİYE/ERDOĞAN DÜŞMANLIĞI NEDEN?

Süreci başlatan toplumsallaştıran tüm riskini sırtlanan siyasi lider Erdoğan’a ve Ak Parti’ye karşı husumet geliştirmesinin sebepleri nedir PKK-HDP’nin?

Erdoğan ve Ak Parti Türkiye’nin batı sisteminin içinde kalmasının garantisi olan iki sorunu çözmeye çalıştı. Batı sistemi derken yukarıda da değinmeye çalıştığım gibi birinci dünya savaşı sonrasında oluşturulan Ortadoğu sisteminden bahsediyorum. Bu sistem, her yönetime genelde İslam’la çatışmayı, özelde de oluşturulmuş iç sorunla cebelleşmeyi dayatıyor. Bu noktada Türkiye’nin payına İslam’ı geriletme ve Kürtleri ezme düşmüştü. İslam’la kavga ettiğin zaman batı değerlerine alan açılıyorsun. Kürtlerle çatıştığın zaman da batının üst akıl olarak müdahale etmesine imkan veriyorsun. Erdoğan ve Ak Parti İslam’la kavga etmeye son verdi. Batı hayat tarzı gerilemeye ve yerini İslami hayat tarzı almaya başladı. Batı bunu geriletmek için şiddeti esas alan IŞİD benzeri yapıları devreye soktu. Kürt meselesinde de Ak Parti Kürtleri sorun olmaktan çıkardı. Yani batının etkinlik alanını kırdı ve işte tam da bu nokta da PKK şiddetini tırmandırdı. Sistemin dışına çıkamayacaksın. “Seni başkan yaptırmayacağız”ın bir anlamı da “Sistemin dışına çıkıp bağımsız bir aktör olmana izin vermeyeceğiz”dir.

BARIŞ NASIL MÜMKÜN OLUR?

PKK’nın çözüm sürecini suistimal ettiği ve artık daha fazla müsamaha göstermemek gerektiği konusunda Devlette Hükümette ve toplum genelinde bir kanaat oluşmuştu zaten. PKK’nın ateşkesi bozması ve TSK’nın askeri operasyonlarıyla süreç fiilen bitti. Ama barış umudu bitmez. Bu noktadan sonra nasıl yapılabilir?

Devlet kavramını yeniden anlamlandırarak değiliz. Devlet insanlığın tecrübesiyle oluşmuş ve evrensel anlamına kavuşmuş bir kavramdır. Devletin evrensel refleksleri vardır. Sınırları içinde birileri şiddete başvuruyorsa her devlet önlemini almak zorundadır. Yoksa varlığının bir anlamı kalmaz. Sorun devletin bu meşru yetkisini ahlaki olarak kullanıp kullanmamasıyla ilgilidir. Kemalist rejim döneminde emanet aklın Kürtlere dayattığı şiddet yöntemine meşru devlet yetkisine sığınan yapı yani Kemalist devlet ahlaki davranmıyordu. Ayırıp yapmadan topyekun Kürtleri hedef alıyordu. Şimdi ki hükümet bütün olumlu yaklaşımlarımızla beraber Kürt zihninde eski devletin yöntemine başvurma endişesini uyandırabilir. Sorun budur. Devletin meşru yetkisini kullanması sorun değildir. Sorun sivilleri, köyleri, ormanları hedef alacak bir gayri ahlakiliğe savrulmasıdır. Endişe edeceğimiz husus budur. Ben halen umudumu koruyorum. AK Parti iktidarının bu tuzağa düşmeyeceğini düşünüyorum. Yoksa kendi elleriyle sistemin iradesine teslim olmuş olur.

KÜRTLER KIZGIN DEĞİL KIRGIN

Muhatap ve yöntem ne olmalı yeni süreç için?

Kürtler eski Türkiye’nin mağdurlarıdır. Ama Kürtler öfkeli değildirler, kırgındırlar. Eski Türkiye öfkeli olduklarını düşünerek savaş mekanizmasını devreye sokuyordu, dağlardaki silahlı grupları

gerekçe göstererek. Yeni Türkiye kırgın olduklarını düşünerek gönüllerini alma yönüne gitmek durumundadır. Kırgınlıklarını gidermelidir. Bunun yolu da eski Türkiye'nin sebep olduğu bütün mağduriyetleri ortadan kaldırmaktır. Ekonomik, siyasal, sosyal, kültürel haklarını eksiksiz iade etmelidir. Bugüne kadar yapılanlar elbette önemlidir, elbette değerlidir. Ama Türkiye'nin daha yapacak çok şeyi vardır. Mesela Kürtçe eğitimin önü açılmalı, imkanlar sağlanmalıdır. Bölgenin özellikleri esas alınarak ekonomik bir kalkınma gerçekleştirilmelidir. Silahlı grupların çatışmayı başlatması bunları göz ardı etmemize neden olmamalıdır.

Baştan beri söylediklerimin özeti Kürtler ve Türkler olarak bize ait aklımızı başımıza almamız gerekir.